

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2016)0044

Bahrain ja Mohammed Ramadanin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. helmikuuta 2016 Bahrainista ja Mohammed Ramadanin tapauksesta (2016/2557(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat Bahrainia koskevat päätöslauselmansa ja eritoten 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman Bahrainista, erityisesti Nabeel Rajabin tapauksesta¹,
- ottaa huomioon Bahrainin riippumattoman tutkintakomission, joka perustettiin kuninkaan asetuksella tutkimaan Bahrainin helmikuun 2011 tapahtumia ja niiden seurauksia ja joka sai raporttinsa valmiiksi marraskuussa 2011,
- ottaa huomioon toisen vuotuisen raportin 2014, jonka kansallisen ihmisoikeuselimen (NIHR) puheenjohtaja tohtori Abdulaziz Abul esitteli sisäministeri Shaikh Rashid bin Abdullah Al-Khalifalle 27. tammikuuta 2016,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 30. istunnossa 14. syyskuuta 2015 annetun yhteisen julkilausuman, jossa on mukana 33 valtiota,
- ottaa huomioon Bahrainia koskevan yhteisen julkilausuman, jonka ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevä YK:n erityisraportoija, mielipiteen- ja sananvapauden edistämisestä ja suojelusta vastaava YK:n erityisraportoija ja oikeutta rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja oikeutta yhdistymisvapauteen käsittelevä YK:n erityisraportoija antoivat 16. heinäkuuta 2015,
- ottaa huomioon Bahrainin riippumattoman tutkintakomission (BICI) marraskuussa 2011 antaman raportin,
- ottaa huomioon vetoimuksen nälkälakkoon ryhtyneen mielipidevängin tohtori Abduljalil al-Singacen välittömästä vapauttamisesta,
- ottaa huomioon Kairossa 1. syyskuuta 2013 kokoontuneen Arabiliiton ministerineuvoston päätöksen arabimaiden yhteisen ihmisoikeustuomioistuimen perustamisesta Bahrainin pääkaupunkiin Manamaan,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0279.

- ottaa huomioon vuonna 1988 tehdyn Euroopan unionin ja Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC) välisen yhteistyösopimuksen,
 - ottaa huomioon kuolemanrangaistusta koskevat EU:n suuntaviivat, sellaisina kuin ne ovat tarkistettuina 12. huhtikuuta 2013,
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteisöoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen sekä ihmisoikeuksista tehdyn Arabiliiton peruskirjan, jossa Bahrain on sopimuspuolena,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 68/178 ja YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman 25/7, joka koskee ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemista ja terrorismin torjumista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että Bahrain on Persianlahden alueella merkittävä unionin kumppani muun muassa poliittisten ja taloudellisten suhteiden, energia-asioiden ja turvallisuuden saralla; toteaa, että kumppanuuden syventäminen on kummankin osapuolen etujen mukaista, jotta tulevaisuuden haasteisiin kyetään reagoimaan paremmin;
- B. toteaa, että kansannousujen käynnistyttyä vuoden 2011 alussa Bahrainin viranomaiset ovat kiihdyttäneet sortotoimenpiteitä, jotka perustuvat terrorismiepäilyihin ja joita sovelletaan rauhanomaisiin mielenosoittajiin ja joihin kuuluu myös kuolemanrangaistuksen soveltaminen; toteaa, että Bahrainin tuomioistuimissa langetettiin vuonna 2015 seitsemän uutta kuolemanrangaistusta;
- C. toteaa, että Bahrainin viranomaiset pidättivät 18. helmikuuta 2014 32-vuotiaan lentokenttäalueen turvamiehen Mohammed Ramadanin sekä Hussain Ali Moosan, joka oli jo aiemmin ollut pidätettynä epäiltynä osallisuudesta Al Dairissa 14. helmikuuta 2014 tehtyyn pommi-iskuun, jossa kuoli yksi turvamies ja useita haavoittui;
- D. toteaa, että Ramadan on saatujen tietojen mukaan pidätetty ilman pidätysmääräystä ja että kumpikin on ilmoittanut joutuneensa piestyksi ja kidutetuksi, minkä jälkeen he ovat myöntäneet syyllisyytensä, mutta peruneet myöhemmin tunnustuksensa yleisen syyttäjän läsnä ollessa; toteaa, että väitettyyn kidutukseen perustuneet tunnustukset ovat olleet raskauttavin näyttö Ramadania ja Moosaa vastaan oikeudenkäynneissä;
- E. toteaa, että Bahrainin rikostuomioistuin langetti 29. joulukuuta 2014 kuolemantuomion Ramadanille ja Moosalle; toteaa, että oikeudenkäynneissä oli myös kymmenen muuta syytettyä, joista yhdeksän tuomittiin kuuden vuoden vankeusrangaistuksiin ja yksi elinkautiseen vankeuteen; toteaa, että kuolemanrangaistuksen perusteluissa vedottiin Bahrainin terrorisminvastaiseen lakiin;
- F. toteaa, että Bahrainin korkein oikeus (kassaatioistuomioistuin) piti 16. marraskuuta 2015 tekemällään päätöksellä mainitut kuolemantuomiot voimassa, vaikka syytetyt olivat peruneet tunnustuksensa ja toistaneet, että tunnustukset oli hankittu heiltä kiduttamalla; toteaa, että Bahrainin tuomioistuimet eivät ole käsitelleet näitä väitteitä eivätkä edes käynnistäneet tutkintaa asiasta;
- G. toteaa, että Ramadan on yksi kymmenestä Bahrainin kuolemantuomittujen osastolla olevasta henkilöstä ja ensimmäinen, jolle on langetettu kuolemantuomio vuoden 2011

jälkeen; toteaa, että Ramadan kuuluu ensimmäisiin kuolemantuomittuihin, joka on käyttänyt kaikki oikeudelliset muutoksenhakukeinonsa, ja että häntä uhkaa välitön teloitus; toteaa, että Ramadanin väitettyä kiduttamista ei ole tietojen mukaan tutkittu lainkaan;

- H. toteaa, että 14. elokuuta 2014 YK:n viisi ihmisoikeusasiantuntijaa ilmaisi Bahrainin hallitukselle huolestuneisuutensa mielivaltaisista pidätyksistä ja yhdeksän Bahrainin kansalaisen, myös Ramadanin, kiduttamista koskevien väitteiden vuoksi; toteaa heidän olleen huolissaan myös siitä, että tuomiot oli annettu oikeudenkäynneissä, jotka eivät täyttäneet oikeudenmukaiselle oikeudenkäynnille ja asianmukaiselle prosessille asetettuja kansainvälisiä normeja;
- I. toteaa, että useat ihmisoikeuksia puolustavat kansalaisjärjestöt ovat dokumentoineet aineistoa Bahrainissa järjestetyistä epäoikeudenmukaisista oikeudenkäynneistä, kidutuksesta ja kuolemantuomioista, jotka rikkovat kansainvälisiä yleissopimuksia, kuten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, johon Bahrain liittyi vuonna 2006;
- J. ottaa huomioon, että Bahrainin riippumaton tutkintakomissio, joka perustettiin Bahrainin kuningaskunnassa 29. kesäkuuta 2011 annetulla kuninkaan asetuksella nro 28 tutkimaan Bahrainin helmikuun 2011 tapahtumia ja raportoimaan niistä, on antanut useita suosituksia ihmisoikeuksista ja poliittisista uudistuksista;
- K. toteaa, että tutkintakomissio on antanut 26 suositusta, joihin kuuluu kaikkien sellaisten kuolemanrangaistusten lieventäminen, jotka pohjautuvat helmi- ja maaliskuun 2011 tapahtumiin; toteaa, että tämä on toinen niistä kahdesta suosituksesta, jotka on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön, ja että se merkitsee myönteistä askelta kohti kuolemanrangaistuksen lakkauttamista;
- L. toteaa, että Bahrainin hallitus on perustanut näiden suositusten johdosta vuoden 2012 jälkeen kolme elintä, oikeusasiamiehen viraston sisäministeriöön, erityisen tutkintayksikön yleisen syyttäjän virastoon sekä vankien ja pidätettyjen oikeuksia käsittelevän komission, ja että niiden yhteisenä tehtävänä on saada kidutuksen käyttäminen vankiloissa ja pidätyskeskuksissa loppumaan;
- M. toteaa, että monilla Bahrainin viranomaisten viimeaikaisilla toimilla loukataan ja rajoitetaan yhä vakavasti eräiden väestöryhmien oikeuksia ja vapauksia, erityisesti yksilöiden oikeutta rauhanomaiseen mielenilmaisuun, ilmaisunvapautta ja digitaalista vapautta; panee merkille, että ihmisoikeusaktivistit joutuvat Bahrainissa jatkuvasti järjestelmällisten iskujen kohteiksi, heitä ahdistellaan ja pidätetään;
- N. toteaa, että raporttien mukaan Bahrainissa on edelleen huomattavassa määrin mielipidevankeja;
- O. toteaa, että raporttien mukaan Bahrainin turvallisuusjoukot kiduttavat edelleen pidätettyjä;
- 1. ilmaisee huolestuneisuutensa ja pettymyksensä sen vuoksi, että Bahrain on ottamassa kuolemanrangaistukset uudelleen käyttöön; kehottaa maata liittymään kuolemanrangaistuksen käytön moratorioon ensimmäisenä toimenä kohti sen pysyvää poistamista; kehottaa Bahrainin hallitusta ja etenkin hänen majesteettiaan sheikki

Hamad bin Isa Al Khalifaa myöntämään Mohammed Ramadanille kuninkaan armahduksen tai lieventämään hänen tuomiotaan;

2. tuomitsee päättäväisesti sen, että turvallisuusjoukot jatkavat edelleen vankien kiduttamista sekä muuta julmaa ja halventavaa kohtelua tai rankaisemista; on erittäin huolissaan vankien fyysisestä ja henkisestä koskemattomuudesta;
3. on huolissaan siitä, että Bahrainissa käytetään terrorisminvastaisia lakeja poliittisesta vakaumuksesta rankaisemiseen ja tuomioiden langettamiseen, millä estetään kansalaisia osallistumasta poliittiseen toimintaan;
4. painottaa, että Bahrainilla on velvollisuus varmistaa, että ihmisoikeuksien puolustajia suojellaan ja että heille annetaan mahdollisuus tehdä työtään esteittä, ilman pelottelua tai häirintää;
5. panee merkille Bahrainin hallituksen käynnissä olevat toimet maan rikoslain ja oikeudellisten menettelyjen uudistamiseksi ja rohkaisee sitä jatkamaan tätä prosessia; kehottaa Bahrainin hallitusta noudattamaan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja asianmukaista prosessia koskevia kansainvälisiä normeja sekä etenkin kansainvälisiä vähimmäisnormeja, joista on määrätty kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 9 ja 14 artiklassa;
6. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia käynnistämään riipeästi puolueettoman tutkinnan kaikista kidutusväitteistä, asettamaan kidutuksesta epäillyt syytteeseen ja kumoamaan kaikki tuomiot, jotka on langetettu kidutuksen turvin hankituilla tunnustuksilla;
7. muistuttaa Bahrainin viranomaisia siitä, että kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen 15 artiklassa kielletään käyttämästä menettelyissä näyttönä lausuntoja, jotka on annettu kidutuksen tuloksena; edellyttää, että kidutuksen vastaisen yleissopimuksen valinnainen pöytäkirja ja kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseen tähtäävä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen toinen valinnainen pöytäkirja ratifioidaan välittömästi;
8. kehottaa Bahrainin hallitusta esittämään välittömästi ja avoimesti kidutusta käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle kutsun saapua maahan ja myöntämään hänelle esteettömän pääsyn kaikkien pidätettyjen luokse ja kaikkiin pidätyskeskuksiin;
9. panee merkille oikeusasiamiehen, vankien ja pidätettyjen oikeuksia käsittelevän komission sekä kansallisen ihmisoikeuselimen suositukset, jotka koskevat erityisesti pidätettyjen oikeuksia ja heidän vankilaolojaan, kuten väitettyä pahoinpitelyä ja kidutusta; kehottaa kuitenkin Bahrainin hallitusta varmistamaan oikeusasiamiehen ja vankien ja pidätettyjen oikeuksia käsittelevän komission riippumattomuuden sekä yleisen syyttäjän virastoon perustetun erityisen tutkintayksikön riippumattomuuden;
10. korostaa, että on tärkeää tukea Bahrainia etenkin sen oikeuslaitoksen suhteen, jotta voitaisiin varmistaa, että kansainväliset ihmisoikeusnormit täyttyisivät; suosittelee painokkaasti, että EU ja Bahrain perustaisivat yhdessä ihmisoikeuksia käsittelevän työryhmän;
11. kehottaa Bahrainin viranomaisia kumoamaan Nabeel Rajabille mielivaltaisesti asetetun matkustuskiellon ja luopumaan kaikista keskeneräisistä syyteistä, jotka koskevat mielipiteen ilmaisemisen vapautta;

12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Bahrainin kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille sekä Persianlahden yhteistyöneuvoston jäsenille.